

Věštkyně

Vladimír Mišík

Tak jsem se trochu bál o budoucnost
že věci dějou se pomalu
Zašel jsem k jedné starší dámě
Co věští z koule z křišťálu

Aby mi řekla, co se stane
že už mám nějak všeho dost
Ona prej: Ale milej pane,
já věštím jenom přítomnost

Prej věští jen to, co se děje
Tady a teď, víc nevidí
Chceš vědět víc, to musíš jinač
Ona je tady pro lidi

Kterým se stýská po tom štěstí
Co znali, než byli dospělí
Pro ty, co hledaj klid prej věští
a měnit svět by nechtěli

Právě jsem u své věštkyně
Tvářím se nechápavě
A ona říká jedině
To, co mi říká právě

A pak ta dáma začla věštit
Prej jsem teď u jedné osoby
Co věští z koule křišťalový
To ať se nikdo nezlobí

Ale je jasný, že tahle paní
Má mimořádný schopnosti
Možná si taky skočte za ní
A klid se ve vás rozhostí

Právě jsem u své věštkyně
Tvářím se nechápavě
A ona říká jedině
To, co mi říká právě

Právě jsem u své věštkyně
Tvářím se nechápavě
A ona říká jedině
To, co mi říká právě

Právě jsem u své věštkyně
Tvářím se nechápavě
A ona říká jedině
To, co mi říká právě

Právě jsem u své věštkyně
Tvářím se nechápavě
A ona říká jedině
To, co mi říká právě